

**SETTIMANA SANTA
GIRONA 1990**

Edita:
JUNTA DE CONFRARIES

Portada:
JOSEP PERPINYÀ

*Fotacomposició,
disseny i impressió:*
PALAHÍ ARTS GRÀFIQUES
C/ Força, 24 - 17004 Girona
Dipòsit legal: GI-221-90

SETMANA SANTA

Programa Oficial de la Junta de Confraries de Girona

Publicat sota el patrocini
de l'Excel·lentíssim Ajuntament de la Ciutat

Ajuntament de Girona

*Pas de la caiguda de Jesús
Confraria de Jesús Crucificat*

Cinquantenari

Tenim notícies que en el segle XIII, ja era establerta a Girona, la Confraria de Sant Jordi, i una obligació cabdal dels confreres, era fer guàrdia d'honor al Sant Sepulcre, durant el decurs de la processó de la Setmana Santa. El què no hem pogut comprovar, encara, amb documents autèntics, és la data en què començà a celebrar-se l'esmentada processó.

El 5 d'octubre de l'any 1568, tingué lloc l'erecció de l'Arxiconfraria de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist. Un dels primers encàrrecs encomanats fou l'organització de la processó del Sant Enterrament, que se celebrava la nit del dia de Dijous Sant, amb la finalitat de fer viure, d'una manera plàstica, els Misteris del dia.

L'any 1685, una constitució apostòlica del papa Climent VIII donà lloc a la fundació i erecció a Girona de l'Arxiconfraria de la Passió i Mort de Nostre Senyor Jesucrist. De llavors ençà, són dues les processons, el dijous a càrrec de la Puríssima Sang, i el divendres encomanada a la Passió i Mort de Nostre Senyor Jesucrist.

El P. provincial de l'ordre dels Servites de Catalunya, amb data 20 de juny de 1687, demanà al bisbe de Girona, Miquel Pontic, llicència per fundar i eregir en aquesta ciutat, la Confraria de la Mare de Déu dels Dolors, l'endemà passat, o sigui el dia 22, el prelat signava el decret d'erecció.

Aqueixa nova Confraria, concorregué, tot seguit, a la processó del Divendres, conjuntament amb l'Arxiconfraria de la Passió i Mort, acompanyant el pas de la Verge dolorosa.

Tant la processó del dijous com la del divendres, l'obrien els manaies. El seu origen data de l'any 1751, en què en sortiren vint-i-un, vestits a l'estil romà. Constituïren un bell tipisme, eren generalment assalariats i procedents de la fadrinalla del veí poble de Sant Daniel.

Les esmentades confraries, doncs, foren les que originàriament i fins a l'any 1932, en què es tancà el cicle de la processó, tingueren cura d'organitzar-la.

El dia 22 de març de 1940, Divendres Sant, l'Excm. Capítol Catedral és qui reprèn novament i organitza la processó del Sant Enterrament, amb col·laboració de les arxiconfraries de la Puríssima Sang, Passió i Mort i la Confraria dels Dolors.

D'aquesta data ençà, l'erecció de noves confraries dona un impuls estimable, seguint, però, el mateix esperit i finalitats dels orígens.

La primera és la de Jesús Crucificat. Eregida com a Pia Unió, a l'octubre de 1942, i en Confraria el 28 de febrer de 1947. Una secció d'aquesta és el maniple de manaies, que esdevé una organització modèlica fins als més mínims detalls, formats i

FONERIA i TALLERS
DE CONSTRUCCIÓ

Francesc J.
Alberch, S.A.

MAQUINÀRIA PER A LA INDÚSTRIA
PAPERERA, CARTÓ I CEL·LULOSA
TURBINES HIDRÀULIQUES

Oficines: TOMÁS MIERES, 2

Tallers: PORVENIR, 6 i 8

Foneria: CANONGE DORCA, 5

Telèfons: 20 15 34 i 20 39 75

GIRONA – ESPANYA

ensenyats sota una forta disciplina, constitueixen un dels grans suports de la processó.

Segueixen: la Passió, de 2 de febrer de 1942; Sant Isidre Llaurador, de 4 de maig de 1946; Sant Honorat, de 13 de juny de 1946; Sant Sepulcre, de 13 de gener de 1947; Silenci, de 16 d'octubre de 1949; Santa Faç, de 20 de juny de 1950. Devallament, del març de 1953 i Jesús i els Nens, del setembre de 1960.

Amb l'objecte de coordinar, organitzar i tenir cura de la processó del Sant Enterrament, com també amb actes que entorn seu tinguin lloc, el Sr. bisbe Dr. Cartañó, constituï la Junta de Confraries, integrada per representants de cadascuna de les que existeixen, esdevenint l'òrgan responsable de tot

allò que atany a la processó i també amb les relacions entre les confraries.

Enguany, cinquantenari del retorn de la processó, avui igualment com en els moments del seu primer origen, tot i enriquit amb quan el transcorre dels anys ha aportat en benefici de la processó del Divendres Sant, ha esdevingut un dels actes de litúrgia popular més arrelat i volgut dels gironins, com també de tots els de fora i de diferents indrets, que es desplacen per presenciar-la.

I perquè en sigui feta memòria, com llegim en el verset 19 del salm 101: "Quedi escrit per les generacions que vindran; i el poble creat de nou lloarà Jahvé".

LA JUNTA DE CONFRARIES

Cinquanta anys, sí; però mirem endavant

En una etapa de cinquanta anys d'història incideixen tres generacions. En els cinquanta anys de la processó del Sant Enterrament, de Girona, que té una història molt més llarga, hi entra, en primer lloc, la generació dels homes que la reinstauraren passada la segona república i els anys de la Guerra Civil. Ho feren amb tota la penúria de l'època; però, val a dir-ho, amb tot l'entusiasme amb què es recuperaren les tradicions de casa. Un bon nombre dels qui en portaven el pes, gosen ja de la Vida que Crist ens ha guanyat en els fets que es commemoren en la processó del Divendres Sant. Entre aquestes persones hem de comptar-hi el bisbe Josep Cartañà, de qui partí la idea d'unificar les dues processons: la de la Preciosíssima Sang i la de la Passió i Mort i creà la Junta de Confraries vinculant-la a la catedral. Ells foren la memòria d'èpoques passades i la feren realitat novament. Per ells, el primer homenatge.

La segona generació a recollir la torxa, avui porta el pes de l'organització i està obrint la porta als elements joves. És la generació que s'ha trobat en el tràngol dels canvis, a dins i a fora de l'Església, que tanmateix, han ajudat a una purificació que de veritat calia.

A la tercera generació, que ja comença a prendre el timó, li toca encara un treball de discerniment del que ha d'ésser una manifestació religiosa, popular, tenint per pedra de toc uns fets històrics

que depassen la història i posen en comunió amb Déu a tot aquell que s'hi obre.

Les essències del que es celebra en la processó del Sant Enterrament són la generositat i la gratuïtat de Déu. Quan hom contempla amb cor net la seva donació, sent com si un flascó de perfum s'aboqués sobre la ciutat silenciosament i abundosa i impregnés els carrers i les persones.

L'any passat, un grup de joves –ells i elles– que acostumen a assistir a la processó, em demanava: "Doneu-nos una idea per assistir a la processó amb autenticitat". No recordo, ara, exactament que els vaig respondre, però era més o menys això: "Una processó ha de ser com un iceberg que deixa veure a fora una part mínima del tot. Si, com en el nostre cas, el que apareix és un homenatge a la generositat de Crist, la vida habitual del qui hi concorre ha de respondre-hi; altrament resultaria una falsa manifestació".

Si bé el cinquantenari ens porta per ell mateix a evocar el passat, jo invito també a mirar endavant. I els joves, que per la vitalitat i per l'edat hi sou més inclinats, podeu fer-ho sense prevencions ni nostàlgies.

Girona, Quaresma del 1990.

JAUME CAMPRODÓN,
bisbe de Girona

JOAQUIM NADAL i FARRERAS
Alcalde de Girona

La vida de la ciutat abasta tots els àmbits. L'exercici quotidià de la convivència entre els ciutadans de Girona sintetitza tot l'esforç per a tirar endavant un projecte col·lectiu, un projecte de ciutat.

Sovint reduïm la vida ciutadana a valoracions estrictament materials. Mesurem el progrés pels avenços materials. Els carrers, els edificis esdevenen el paradigma de l'evolució de la ciutat. Però l'espai físic i la seva evolució no serien res si no fos el col·lectiu humà, la societat que hi viu, hi treballa, hi conviu.

I de fet l'autèntica grandesa de la ciutat es mesura per la capacitat de mobilització social, d'engres-

cament col·lectiu, de participació desinteressada en projectes i propostes que superin el marc dels interessos estrictament individuals.

La vibració col·lectiva, l'esperança en el futur, és la millor garantia de l'empenta ciutadana.

Per això la capacitat de la ciutat per a mantenir amb dignitat la tradició i per tirar endavant la processó de Setmana Santa esdevé una peça més en l'engranatge cívic i és una mostra de la força de les iniciatives col·lectives i plurals.

AGRO - GER NARCÍS PERPIÑA

C. Rovira Fuertes

**SEMILLAS NACIONALES Y EXTRANJERAS
PESTICIDAS**

Sta. Clara, 4 - Tel. 20 20 61

17001 GIRONA

BAR - SELF SERVICE

HEIDI

CROISSANTERIA - ENTREPANS - PIZZAS

C/. Francesc Artau, n.º 14 - Tel. 23 43 41

GIRONA

JOSEP ARNAU I FIGUEROLA

President de la Diputació de Girona

Amb la voluntat ferma d'enfortir i consolidar les nostres tradicions més arrelades es reviu, en escaure's Setmana Santa i a través de les nombroses manifestacions sacres que s'organitzen a les nostres comarques, la Passió de Crist.

Des de l'autenticitat d'un acte que esclata en una revifalla de fe catòlica i des de l'esforç desinteressat d'organitzadors i col·laboradors, ens és possible parlar de la processó de Divendres Sant a la nostra ciutat com un esdeveniment d'innegable ascendència i llinatge a la societat gironina,

En aquest sentit, les confraries juguen un paper determinant el qual fa que parlem de l'escenificació en termes d'espectacle litúrgic que, com cap altre, sap colpir la fibra sensible de tot aquell que presencia i s'impressiona per tan magna celebració.

No vull estendre'm en d'altres consideracions perquè penso que esdevenen vanes quan hom les experimenta en viu. I això crec que és el que hem de fer: omplir carrers i formar un llarg seguici perquè el recorregut de la processó d'enguany sigui encara més lluit.

GIMNÀS

Ronda Pare Claret, 25 – Tel. 20 93 66
17001 GIRONA

UN NOU ESTIL DE GIMNÀS

SERVEIS:

GIMNÀSTICA DE MANTENIMENT
MUSCULACIÓ MASCULINA I FEMENINA
SAUNA
SOLÀRIUM
HIDROMASSATGE
CENTRE D'ESTÈTICA
SERVEI METGE
REHABILITACIÓ
QUIROMASSATGE
MASSATGE ESPORTIU PER A SENYORS,
ETC.

**HORARI, DE DILLUNS
A DIVENDRES**
De 7 del matí
a 11 de la nit

I DISSABTES
De 9 a 1 del migdia
De 4 a 8 del vespre

 Caja Postal

NUEVOS CAMINOS

COMPARTIR ILUSIONES

Comprar un piso o construirse una vivienda ha sido siempre una decisión difícil... En la Caja Postal lo sabemos y hacemos todo cuanto está en nuestra mano para ayudar a nuestros clientes a tomarla...

Para ellos hemos creado nuestro "PRESTAMO VIVIENDA". Hemos agilizado al máximo los

trámites y la concesión. Hemos facilitado, en definitiva, la decisión a nuestros clientes.

El "PRESTAMO VIVIENDA" de Caja Postal disfruta de las mejores condiciones del mercado.

Si además percibe sus haberes y tiene domiciliados los pagos en Caja Postal, obtendrá más ventajas en las condiciones de su "PRESTAMO VIVIENDA".

Caja Postal, Nuevos caminos.

El pas de Jesús i els Nens

Detureu-vos un moment i contempleu amb atenció el nostre pas de la processó de Setmana Santa de Girona.

És el pas que representa l'entrada de Jesús a Jerusalem. És el pas de la Confraria de Jesús i els Nens.

De bell antuvi hom veu una mare que amb els seus braços alça el seu filllet vers Jesús per copsar-ne la benedicció.

Després hom veu un pare, que amb el seu fill s'apropa al diví Mestre i, més enllà, tota una corrua de nens victoregen i aclamen Jesús com a rei dels Jueus.

És una representació plàstica i el símbol del dia de Rams, la festa que serveix de porta a tota la Setmana Santa, la setmana de l'heroic sacrifici de Crist per la salvació de tota la humanitat.

En aquest aplec de persones que representa el pare, la mare i els fills, hi podem veure tota una família reunida per rebre conjuntament la benedicció de Crist-sacerdot.

Tal és el missatge que difon el pas de la Confraria de Jesús i els Nens,

Nosaltres, els confreres de Jesús i els Nens, adrecem un prec a tots

els acompanyants del pas i a tots els espectadors el dia de Rams i en la processó del Divendres Sant:

Quan contemplareu amb els vostres ulls la família figurada en el pas, la família que Jesús beneeix, no ho feu només amb una satisfacció artística i amb una emoció purament sentimental. A més d'això, pregueu Reseu per tal que Jesús beneixi les vostres famílies, les famílies dels vostres amics i les famílies de tot el món.

La salvació de la societat, arreu del món, rau en la unió, en l'amor, en el respecte mutu, en la comprensió entre totes les persones que componen les famílies, que són les cèl·lules vives de la societat.

Assumint el missatge del nostre pas de Setmana Santa, us demanem que l'oració d'aquesta Setmana Santa sigui en favor de la família.

JAUME MARQUÈS

Confraria de Sant Isidre Llaurador

Com és ben sabut, la nostra confraria és coneguda –i no sense fonament– com la Confraria dels Pagesos. Agricultors i hortalaners de Santa Eugènia i Palau-sacosta foren els que la fundaren; agricultors joves de les rodalies de Girona varen ser els que li donaren nou impuls l'any 1985. I pagesos i gent vinculada al camp fonamentalment –encara que no exclusivament– som els que la integrem.

Davant d'aquest fet, no estranyarà que en revitalitzar-se la confraria, ara farà cinc anys i veure'ns en la necessitat d'actualitzar els seus estatuts se'ns plantegés el problema del nom. Li posem el nom de Confraria de Sant Isidre que és el que sempre havia tingut, o el canviem pel de Confraria de Sant Galderic, donada la tendència a recuperar la devoció d'aquest sant?

Sense considerar-ho un problema fonamental vàrem tractar aquest assumpte en una assemblea general que tinguérem en la font d'en Coromines de Sant Gregori, després de la nostra tradicional arrosada (a pagès, les coses sempre s'arreglen després d'un bon àpat).

CAMPANYA POPULAR D'AJUDA A LES OBRES DE REHABILITACIÓ DE L'ESGLÉSIA DE SANT LLUC PER A LA CONFRARIA DE JESÚS CRUCIFICAT

MANAIES DE GIRONA

GIRONINS!

La Confraria de Jesús Crucificat - Manaies de Girona ha endegat una campanya popular per portar a terme la rehabilitació de l'Església de Sant Lluc.

Aquesta campanya consistirà en la venda simbòlica de les «**toves**» del paviment de la nau de l'Església, al preu de 5.000 pessetes cadascuna.

Les aportacions es reflectiran en un plànol numerat, que es col·locarà a l'entrada de la nau i en el qual figurarà la localització de les toves adquirides per cada col·laborador.

ESPEREM LA VOSTRA PARTICIPACIÓ

Aquesta sol·licitud d'ajuda pot semblar un atreviment, però si ho hem fet és perquè ens mou un projecte: la Setmana Santa i la ciutat de Girona. No volem la rehabilitació d'una seu social exclusivament, sinó oferir un nou equipament cultural a la nostra ciutat.

Volem que tingueu la seguretat de que el vostre esforç, el de les institucions i el nostre propi revertirà a la ciutat.

Aquest és el compromís que assumim i que ens ha decidit a demanar-vos el vostre ajut.

Gràcies!

LLOCS D'ADQUISICIÓ DE LES «TOVES»: **NARCÍS PÉREZ MORATONES**, tel. 21 40 66 / **NARCÍS VALTIERRE CAULA**, tel. 21 31 77 / **LLIBRERIA PLA DALMAU**, Rambla de la Llibertat, 20, tel. 20 01 86 / **NARCÍS ARBUSÉ** -Magatzems Puig Giralt-, Rambla Verdaguer, tel. 20 03 25 / **GRANJA MORA**, Cort Reial, 18, tel. 20 22 38 / **RAMON BOIX**, Ballesteries, 17, tel. 20 67 97 / **QUIM BOADAS** -Cafeteria l'Hort-, carrer Onyar, 12, tel. 20 49 52.

Com és natural quan es tracta de veure les coses amb objectivitat i sense apassionament, varem trobar arguments a favor de les dues postures. Els dos són sants. Els dos foren pagesos. Els dos són patrons de la gent del camp i dels dos la seva devoció és antiga i arrelada en molts indrets de Catalunya.

De sant Galderic en diu Joan Vilar-dell i Bagué que neix l'any 820 a Vièleville, el Carcassès; pagès i fill de pagesos. Ben aviat obra prodigis i miracles relacionats amb el món camperol. A la seva mort, un 16 d'octubre de cap al 900, sorgeix una aurèola de devoció popular fins a la seva canonització definitiva en el Concili Provincial de Narbona del voltant del 900. Quan al segle XVII els francesos envaeixen els comptats catalans, els monjos de Sant Martí del Canigó, on es guardaven les relíquies del sant des del 1015, tement que es perdessin, se les emporten cap a Barcelona per camins de muntanya. La comitiva passa segurament per Olot, Usall, Porqueres, s'atura al monestir de Banyoles, i segueix camí per Santa Llogaia de Terri cap a Girona. S'expliquen així les noves devocions al pas de la comitiva i també les imatges del sant als pobles esmentats que corresponen a aquesta època. El 18 de juliol arriben les relíquies a Barcelona i s'organitza una solemne processó presidida pels consellers de la ciutat que dipositen les dites relíquies al monestir de Sant Pau del Camp i un any després al monestir de les monges de Santa Clara. Feta la pau dels Pirineus, les relíquies de sant Galderic retornen al Canigó i passen després de la secularització a la catedral de Sant Joan de Perpinyà. A Barcelona, va quedar-hi, però, una relíquia. Actualment, sant Galderic és el patró dels pagesos

catalans del Vallespir, Conflent i Rosselló. També és patró de Santa Llogaia de Terri i recentment, els pagesos d'alguns pobles, com a la Tallada, s'han posat sota la seva protecció.

De sant Isidre, sabem que va néixer a Madrid al 1080, quan era un poblet de Toledo. De molt humil condició, sembla que els seus pares varen ser pagesos. També ell escollí aquest ofici, treballant com assalariat d'un terratinent anomenat Vera. Les seves obligacions en el treball del camp i com a espòs i pare de família no foren obstacle per assistir amb freqüència a la santa missa a la que tenia gran devoció, i dedicar bones estones a la prega-

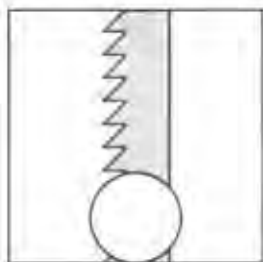
ria. La gran devoció que tenia a l'Eucaristia el portà a fundar amb altres pagesos la Confraria del Santíssim Sacrament. Se sentia molt orgullós del seu treball que permetia produir el blat i el raïm, dels quals en sortia la farina i el vi amb què es confeccionava el cos i la sang de Crist. També era molt afeccionat a l'almoïna i a repartir menjar als més pobres, i va institucionalitzar alguns costums en aquest sentit, determinats dies de l'any com el 15 d'agost i el 25 d'abril. Va morir cap al 1130, i al 1163, en obrir-se el seu sepulcre es va trobar el seu cos incorrupte. Va ser canonitzat el 1622 pel papa Gregori XV; Ll. Gibert, en la seva obra *Girona: petita història de la ciutat i de les seves tradicions i folklore* ens diu entre altres coses referides a la festa de Sant Isidre: "...per la seva intercessió es va guarir miraculosament un rei espanyol, vers el segle XVI. Per aquest fet prengué renom i fama, i com que es tractava d'un camperol, àdhuc els pagesos catalans el prengueren per patró... Ben segur que no s'hauria trobat cap llogarret del país, on no se'l venerés. A la comarca gironina li posaven al braç un manat d'espigues de blat oferint a Nostre Senyor les primícies dels fruits de la terra per mitjà del sant camperol. A Bescanó, la Cellera i altres pobles de la vorera del Ter, hi posaven algunes branques carregades de fruita". Avui en dia encara continua essent el patró dels pagesos de molts dels nostres pobles i en el seu honor se celebren festes i fires de prestigi com les de Campllong, Sant Joan de les Abadesses, Solsona, Cardedeu, etc.

Com es pot comprovar pels "currículums" que acabem de ressenyar, els dos sants tenen "mèrits" més que suficients per ser patrons de la nostra confraria. A favor de sant Galderic hi havia el fet de ser un

ASSESSORIA FISCAL, COMPTABLE I JURÍDICA

Plaça Bern, 3
Apartat 429
Tels. 20 51 00 (4 línies) i 20 82 54
17080 **GIRONA**

**MADERAS
PUERTAS
TABLEROS**

FARRERAS NADAL, S.A.

CTRA. SANTA COLOMA, KM. 2.100
17180 **VILABLAREIX** (GIRONA)
TEL. 24 14 11 - FAX 24 12 36

CAMI DE CASTELL, S/N.
17253 **VALL-LLOBREGA** (GIRONA)
TEL. 31 86 57

sant català i participar per tant de les característiques i idiosincràsia dels pagesos catalans. A favor de sant Isidre, l'haver estat el titular de la confraria des de la seva fundació. Com solucionar el dilema?

Com que a pagès hi ha molt de sentit pràctic de la vida i un xic d'utilitarisme, vàrem pensar: I per què no escollir-los als dos? Al fi i al cap, els patrons són intercessors davant Déu, per les necessitats de les persones i les institucions que estan sota el seu patronatge. I tal com està de problemàtica la situació a la nostra pagesia, millor que siguin dos que un sol, els que intercedeixin per nosaltres. I després de tot, ben segur que allà en el cel els dos sants deuen ser molt amics i estaran contents de ser copatrons de la nostra confraria.

I així és com vàrem decidir –i així figura en els Estatuts– que la nostra confraria es digués oficialment Confraria de Sant Isidre i Sant Galderic. Encara que per abreviar, es digui normalment Confraria de Sant Isidre que és com sempre ha estat coneguda en l'ambient de la Setmana Santa de Girona. Però perquè es vegi que no ens oblidem de sant Galderic, aquest any acabarem la nostra resenya en aquest fulletó de la Setmana Santa de Girona, invocant-lo especialment a ell, mitjançant, una estrofa dels seus goigs, molt adient a les necessitats del moment. És aquesta:

Puig es complau Déu en Vós
igual qu'en el just Abel
Feu baixar pluja del cel
Sant Galderic gloriós.

FREDERIC GÓMEZ PARDO,
confrare de Sant Isidre
i Sant Galderic

*Pas de Sant Honorat.
Sant Sopar.*

Confraria de Sant Honorat

La Setmana Santa d'enguany és motiu de satisfacció pels antics confreres de Sant Honorat. Després de diversos anys sense l'existència d'una junta i la cura del pas a mans d'altres confraries, aquest any s'ha donat un impuls que permetrà que nous i antics confreres es facin càrrec de representar la institució de l'Eucaristia en la processó del Sant Enterrament.

Sant Honorat, que visqué durant el segle XV, va ser el tercer bisbe d'Amiens i segons explica el biògraf del segle XI o XII, mentre celebrava l'Eucaristia, va veure com la mà del Senyor li oferia, per damunt del calze, un pa, com si fos el mateix Jesucrist qui el consagrava. Aquest és el motiu pel qual es relaciona sant Honorat amb l'Eucaristia i per això és l'escollit com a patró dels forners.

La confraria que porta el seu nom va ser erigida canònicament a la catedral el 13 de juny de 1946 i sortí per primera vegada la Setmana Santa de l'any 1947. Ha tingut fins avui la seva seu a l'antiga capella de Sant Pau de la catedral gironina. En aquesta capella presideix l'altar la imatge en talla de fusta de sant Honorat, investit amb els atributs de bisbe, obra de l'escultor i dibuixant

Joan Carrera Dellunder. Més amunt de la imatge s'alça un vitrall del 1946, que és compartit per la figura de sant Honorat i la de sant Martí. Aquí el sant apareix amb una pala de forner i tres pans, registre iconogràfic que més sovint l'acompanya. Sobre l'altar hi ha sis canelobres confeccionats per l'artesà del metall Narcís Carmoniu, encarregats amb motiu de la festivitat de Sant Honorat l'any 1948, juntament amb dues làmpades amb motius ornamentals que fan referència al procés d'elaboració del pa i una creu de plata amb

esmaltats que actualment no es troben a la capella. Cal fer esment, en parlar d'aquesta capella, del monument funerari de Bernat de Pau que es troba en una de les parets laterals, obra gòtica del segle XV i una de les millors peces de la nostra catedral.

El pas de la institució de l'Eucaristia representa un fragment de l'últim sopar de Crist. En ell domina l'element piramidal. La base de la piràmide la formen les figures de sant Joan a la dreta de Crist, i a l'esquerra Sant Pere en representació dels dotze apòstols. Aquestes imatges estan representades dins de la tradició iconogràfica habitual: sant Joan, home jove de cabell llarg, i sant Pere, persona de més edat amb cabell i barba rinxolats. La cúspide de la piràmide està formada pel cap de Crist, un Crist barbat, de rostre de tipus siríac. Aquest conjunt va ser també encarregat a l'artista gironí Joan Carrera (1889-1952), persona d'esperit profundament religiós i del qual s'està preparant una exposició antològica a la Fontana d'Or dintre dels actes de la celebració del centenari del seu naixement.

ANNA M. VALLMAJOR TERRADAS,
confrare de Sant Honorat

REPARACIÓ, XAPISTERIA, PINTURA.
ESPECIALITAT COTXES «RENAULT».

Travessia Santa Eugènia, 18 - 22
Telèfon 23 44 32
17190-SALT / GIRONA

Artesania - Repujats - Trofeus - Copes
Plaques homenatge - Medalles commemoratives
Regals aniversari - Jubilacions - Noces d'Argent
Noces d'Or, etc.

ARTS I METALLS CARMANIU

INSÍGNIES CONFRARIES SETMANA SANTA.
MANAIES. (SOLDATS ROMANS)

Carrer Albareda, 6 - Tel. (972) 20 06 24 - 17004 GIRONA

Confraria de Jesús Crucificat. Manaies de Girona

Enguany la nostra confraria celebra el seu 50è aniversari.

Per nosaltres significa que el desig i la il·lusió d'aquells setze gironins que l'any 1940 van decidir orga-

nitzar la primera sortida, s'ha convertit en una realitat i, el que és més important, en una tradició.

Això, però, ha estat fruit de moltes persones que desinteressadament han col·laborat amb la confraria, formant part de la junta o col·laborant sempre que ha estat necessari.

Per celebrar aquest esdeveniment hem preparat els següents actes:

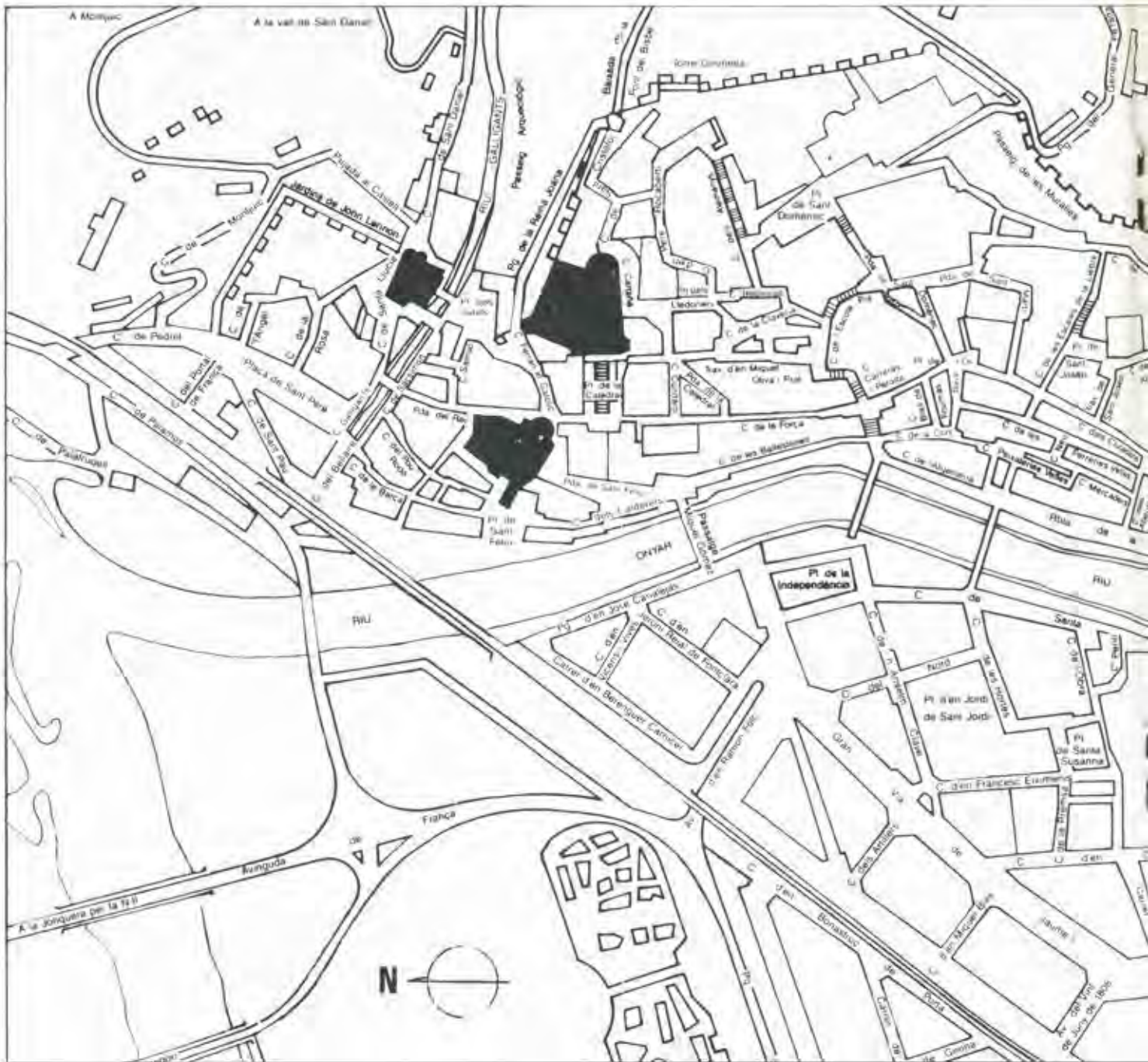
- Inauguració de les obres de rehabilitació de l'església de Sant Lluç com a seu social.
- Publicació del primer llibre que recull la nostra història. La presentació tindrà lloc Dimarts Sant a l'església de Sant Lluç.
- Primera concentració de manaies de Catalunya, a celebrar, si Déu vol, el proper dia 8 d'abril, diada de Rams. Es preveu l'assistència d'uns 800 manaies de tot Catalunya, que serà transmès en directe per TV3.

És, per nosaltres un goig celebrar aquest aniversari i agraïm l'esforç de les institucions (Ajuntament i Generalitat) i de totes les entitats i ciutadans que ens han donat el seu suport.

Per això, adquirim el compromís de treballar per Girona i les seves tradicions.

Moltes gràcies.

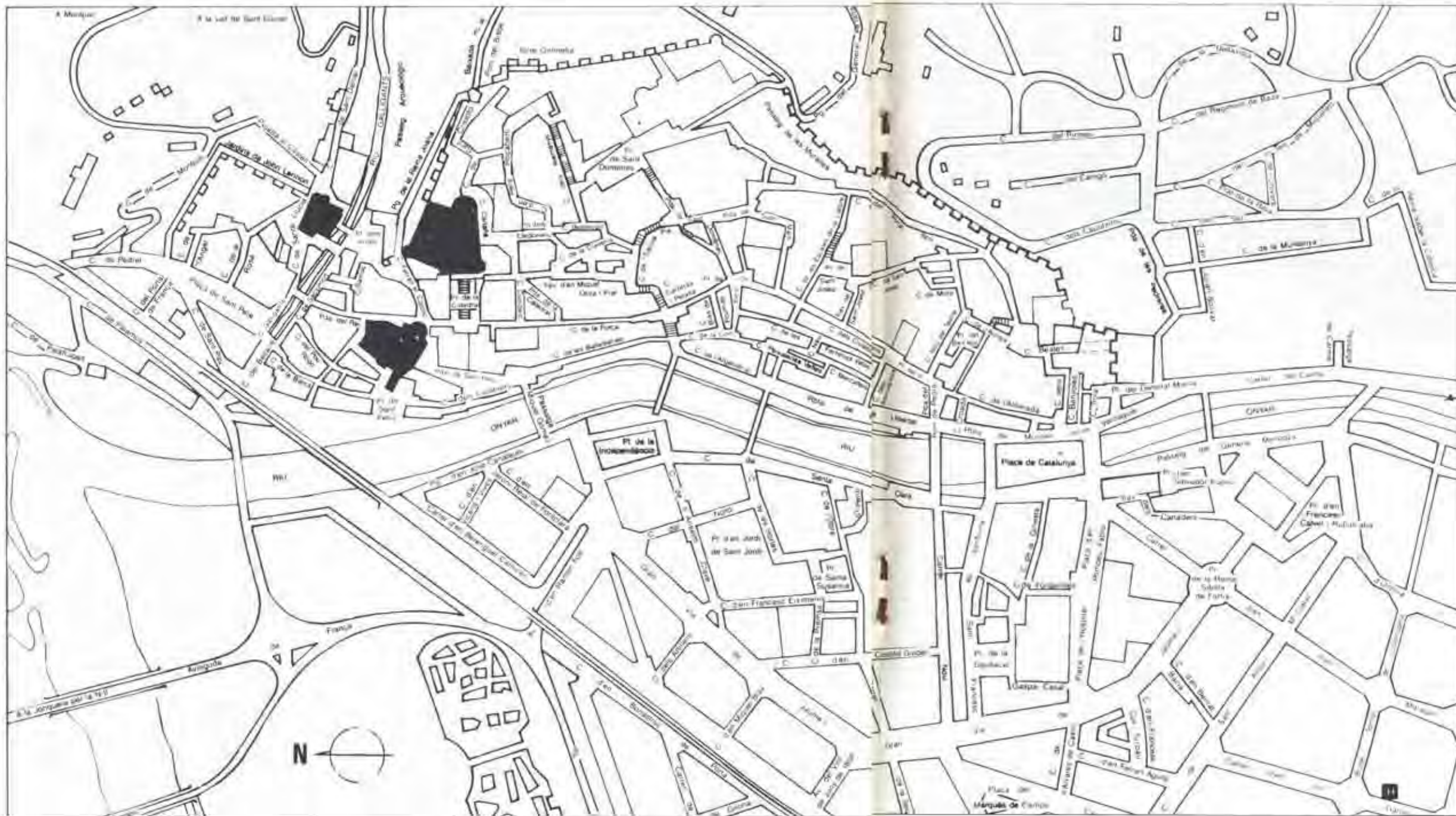
Divendres Sant

13 d'abril 1990

10 hores nit

Plaça de la Catedral
Pujada del Rei Martí
Carrer Galligants
Carrer de la Barca
Plaça de Sant Feliu
Carrer Calderers
Carrer de les Ballesteries
Carrer de la Cort Reial
Plaça de l'Oli
Carrer dels Ciutadans
Plaça del Vi
Pujada del Pont de Pedra
Carrer Nou
Fontanilles
Sant Francesc
Plaça de Catalunya
Pujada Pont de Pedra
Plaça del Vi
Carrer Ciutadans
Cort Reial
Ballesteries
Pujada Sant Feliu
Plaça de la Catedral

Divendres Sant

13 d'abril 1990
10 hores nit

Plaça de la Catedral
Pujada del Rei Martí
Carrer Galligants
Carrer de la Barca
Plaça de Sant Feliu
Carrer Calderers
Carrer de les Ballesteries
Carrer de la Cort Reial
Plaça de l'Oli
Carrer dels Ciutadans
Plaça del Vi
Pujada del Pont de Pedra
Carrer Nou
Fontanilles
Sant Francesc
Plaça de Catalunya
Pujada Pont de Pedra
Plaça del Vi
Carrer Ciutadans
Cort Reial
Ballesteries
Pujada Sant Feliu
Plaça de la Catedral

Pas de la Verónica.

La Confraria de la Santa Faç

El sentiment religiós dels gironins s'ha demostrat amb la pietosa devoció a múltiples advocacions a la Verge: A la Mare de Déu dels Àngels, del Remei, del Roser, de Gràcia i Bell-Ull, dels Dolors, del Carme, de Fàtima, de Lurdes, de la Puríssima, i també a la Verge del Pilar. Pot ser aquesta darrera vocació a la que Girona ha dedicat més altars, com ho prova el fet de tenir culte a l'església del Carme, a la de Sant Feliu i a la capella del barri de Pedret.

I no ha estat tan sols el fervor de molts gironins el que ha dedicat la seva preferència a aquesta particular manifestació mariana, sinó que varis col·lectius amb arrelament a la nostra ciutat l'han tingut com a patrona: Els nadius d'Aragó afincats a Girona; el cos de Correus, que la té com a patrona des de 1916; els secretaris, interventors i dipositaris d'Administració local, des de 1929, i el benemèrit Institut de la Guàrdia Civil. Però foren pietoses dones que a l'any 1912 es constituïren en congregació per donar culte a la Verge del Pilar, establint-se a l'església del Carme. I l'any 1940 un grup d'homes volgueren, també, retre culte a aquesta vocació, dedicant-li un altar a l'església de Sant Feliu. D'aquesta forma es fomentà a Girona una pietat que era quel-

com molt sentit després de la guerra civil per molts gironins de naixement.

Quan a mitjan dels anys quaranta la Setmana Santa gironina va anar adquirint importància, tant en llurs manifestacions d'intima pietat com les de caire popular d'exteriorització de la devoció als sants misteris de la Passió i Mort del Senyor, i la processó del Sant Enterrament fou completant-se en confraries i passos que representaven els diferents moments de la Passió, les associacions d'homes i de dones devots del Pilar, constituïren una nova confraria, aprovada pel bisbe de Girona el 20 de juny de 1950, per sumar-se a les ja establertes, alguna d'elles multiseulars. No fou doncs la primera, però tampoc seria la darrera a contribuir a donar a la nostra ciutat el to penitencial en els dies en què l'Església convida a la meditació del procés, condemna i mort de Jesús. A la processó del Divendres Sant de l'any 1951 ja figurà el pas que ambdues associacions del Pilar crearen i que volgueren dedicar a l'emotiu moment en què la Verònica eixuga el rostre del Senyor, camí del Calvari, deixant, com a mostra de gratitud, l'empremta de la seva cara a la tela. La confraria es de-

nominà de la Santa Faç i el pas, obra de l'artista barceloní Josep Maria Camps i Arnau, el formen dues figures de talla: Jesús amb la creu a coll i la Verònica amb la tovallola en la que hi figura la imatge patidora del Senyor.

La Confraria de la Santa Faç ha volgut, doncs, aportar a la nostra processó del Divendres Sant el testimoniatge del seu amor a Jesús precisament quan una mà amiga s'allargava per ajudar-lo en tan dolorós moment. Aquest significat inicial que portà als devots del Pilar a crear una Confraria ha d'ésser la constant que mogui sempre la seva vida religiosa, donant testimoniatge del seu caire penitencial sota l'anonimat de les "vestes". A més, si algun valor té participar a la processó del Sant Enterrament és per reviuire el dolor de la Passió amb el propi sacrifici i la personal mortificació.

I així, a la devoció a la Mare s'uneix la comprensió de l'immens sofriment matern en els terribles i angoixosos moments de la Passió del Fill. Aquest és, sens dubte, el testimoniatge dels devots del Pilar més enllà del seu fervor marí, que essent molt remarcable, resta enaltit pel culte a Jesús en la seva Passió.

VICENS FERNÁNDEZ COLL

vivers

El Sitjar

PRODUCCIÓ PRÒPIA DE
TOTA MENA DE PLANTES,
INTERIOR I EXTERIOR.

TEL. 24 41 45

Camí del Sitjar, s/n
SALT

PINTOR DECORADOR

Julián Carpintero Muñoz

Major de Salt, 130 baixos 2.ª - Tel. 23 84 53 SALT - GIRONA

ASSISTÈNCIA SANITÀRIA

CULTURA

SUBSIDIS

ASSISTÈNCIA JURÌDICA

ENTERRAMENT

CERTIFICATS MÈDICS

LLAR SOCIAL

AJUT RETIRADA CARNET

Dos gironins en la història de la Confraria de la Puríssima Sang del Nostre Senyor Jesucrist

Aprofitant la celebració del cinquantenari de la mort de Carles Rahola, he tornat a llegir una de les seves obres que de sempre m'ha impressionat. Es tracta de *La pena de mort a Girona*, un bell assaig que veié la llum a casa nostra l'any 1934. Amb àgil ploma, l'autor va burxant en els documents històrics que fan referència a la nostra confraria i a la missió que tenia encomanada de vetllar pels condemnats a mort. No vull fer aquí una recensió de l'obra, que ultrapassaria de bon tros l'espai d'aquest article. Voldria, més aviat, fer un convit als qui s'interessen per les arrels de les nostres tradicions, a fer-ne una lectura pausada. Allò es llegeix com fou un 5 de setembre de 1568, quan a la capella de Sant Miquel del claustre del monestir del Carme de Girona, es reuniren uns quants gironins, en nombre de vint-i-quatre, convocats per fra Gabriel Canyes, mestre en Sagrada Teologia i prior del Monestir, i decidiren erigir una confraria o germandat "per zel d'amor i devoció a la Preciosíssima Mort, Passió i Sang de Jesucrist Redemptor nostre, moguts segons les paraules de la Sagrada Escripura a tenir entre vosaltres estimació i

amor, i a fer obres de caritat". I és bo de recordar aquí que, entre aquells gironins, s'hi trobaven un jurat, un doctor en lleis, un notari reial, un mercader, un arquer, un apotecari, un joier, un espardeyer, un pintor, un baster, un mitger, un espaser, un passamaner,... Per què seguir? Hi eren representades totes les professions i tots els estaments socials. I foren aquests gironins qui decidiren que "los sen-

tenciats a mort en la dita ciutat de Gerona tindran persones, que en aquell punt los aconsolaran, recordaran y ajudaran a ben morir, e finalment pregaran per las suas ánimas".

Al llarg d'aquests llargs quatre segles, han estat molts els avatars que ha tingut la confraria. Avui, gràcies a Déu, ha estat abolida la pena de mort a l'Estat espanyol. Avui podem fer nostres les paraules

de Rahola: "Hem de desitjar, per sentiments d'humanitat i per esperit cristià, que no torni a aixecar-se el patíbul en el clos august de la noble i estimada Girona". Però, encara, el llòbreg so d'una campaneta ens recorda, en la nit més silenciosa de l'any, que acompanyem al qui fou sentenciat a mort per donar-nos la vida. Ens recorda que formem part d'un poble que va néixer a preu de sang. I que hi ha en-

cara molts germans marginats, sentenciats injustament a una mort social, que reclamen la nostra atenció fraterna, la nostra ajuda, estimació i amor.

I, enguany, quan contemplem la Creu d'Improperis de la Confraria i oïm el so de la campaneta trencar el silenci dels carrers de la nostra ciutat, el nostre record serà per un altre gironí, confrare de la Puríssima Sang, que ens va deixar a les acaballes de l'estiu passat. Em refereixo al Sr. Manuel Ibarz i Roqueta. La vinculació amb la confraria li venia ja dels seus avantpassats. Fou ell qui, amb juvenil entusiasme, restaurà la Creu d'Improperis i adcentà la capella de la confraria a l'església del Carme. Científic de professió, el seu humanisme el portà a burxar en els documents històrics sobre els orígens de la confraria. Engrescador infatigable, aconseguí que la Confraria tornés a participar a la Processó del Divendres Sant. Home d'exquisita discreció, va voler fonamentar aquesta renaixença de la Confraria en unes arrels profundament cristianes. "Cal recordar, -ens deia sovint-, que hem d'identificar la pertinença a aquesta confraria amb la devoció per la Passió de Crist". Coneixedor de la seva malaltia, volgué dur encara la Creu d'Improperis a la processó de la Setmana Santa del 1985. Ho féu de tornada al carrer dels Ciutadans, sense més testimonis que els qui anàvem a la processó. Vàrem intuir que sabia perfectament que era la darrera vegada que portava la creu i copçàrem l'emoció i l'agraïment en el seu rostre. Enguany, el Sr. Ibarz, ultrapassat ja el dolor del seu particular Divendres Sant, gaudirà a la festa de la Pasqua de la Jerusalem celestial.

El seu record ens servirà d'estímul per continuar mantenint viu el caliu de la Confraria de la Puríssima Sang. Som continuadors de l'obra empresa per aquell grup de vint-i-quatre inquietos gironins, i tenim el repte que no es perdi aquesta germanat tan vinculada a la història de la nostra ciutat de Girona. Que, adaptats al temps present, immersos en les necessitats del nostre món, duem a les acaballes del segle vint aquells inspirats versos de Maria Mercè Costa, que cantàvem en els nostres Goigs:

"Redemptor, que en vostres llagues
un refugi ens heu donat,
per vostra Sang protegiu-nos
oh Jesús Crucificat!"

UN CONFRARE
DE LA PURÍSSIMA SANG

PROTEC-GIRONA

SISTEMES D'ALTA SEGURETAT

GIRONA
21 42 21

PALAMÓS
31 57 43

FIGUERES
67 13 13

OLOT
26 29 96

BLANES
33 26 15

 BOADA
seguros

AGENTS COL·LEGIATS

I també...

 BOADA
gestoria

Rambla Llibertat, 6 · Tel. 20 5200 - 17004 GIRONA
Ctra. Barcelona, 31 · Tel. 21 34 08 - 17001 GIRONA

Confraria de la Passió i Mort de Nostre Senyor Jesucrist

Una Constitució Apostòlica del Papa Climent VIII, de data de 20 de novembre de 1684, donà lloc a l'erecció canònica, de l'Arxiconfraria de la Passió i Mort de Nostre Senyor Jesucrist, a la nostra ciutat, pel llavors bisbe de la Diòcesi, senyor Francesc Severo Thomàs Auther, el dia 24 de gener de 1685. Aquesta és la segona, en antiguitat d'erecció, a Girona.

Per altra banda, el capítol de la Col·legiata de Sant Feliu havia admès el 18 de desembre de 1684, la Confraria de les 72 espines de la corona de Crist Senyor Nostre. Els confreres que integraven eren solament 72, en memòria de les espines. Les dates fan suposar que la fundació de la Passió i Mort podria ésser promoguda per l'altre confraria existent a Sant Feliu, o almenys l'ingrés col·lectiu a aquesta, car l'arxiconfraria, dels seus orígens fins avui manté els 72 confreres numeraris i els altres s'anomenen supernumeraris.

A instància dels administradors de la Passió i Mort, el prelat gironí, sol·licità al cardenal Lucio Chigi, del títol de la Santa Maria Inpopulo, i protector de la venerable Arxicon-

fraria del Santíssim Crucifix de l'Església de Sant Marcel, de Roma, l'agregació a aquesta de l'Arxiconfraria de la Passió i Mort, i així els feu extensiu l'obtenció de les mateixes indulgències i gràcies espirituals que guanyen els confreres del Santíssim Crucifix de l'Església de Sant Marcel.

Dintre els cultes reglamentaris de l'arxiconfraria, cal recordar l'assistència a la processó del Divendres Sant que aquesta organitzava.

El sermó de les set paraules a la tarda del divendres i l'acte d'adoració de la Santa Creu, per part dels confreres al capvespre del mateix dia, acompanyada del cant del "Miserere". En aquest moment, possiblement cada confrere repetia: "Adorem la vostra creu, Senyor; lloem i glorifiquem la vostra santa resurrecció". Heus aquí que per aquest arbre ha vingut el goig a tot el món,

L'ARXICONFRARIA

Confraria de la Passió

L'any 1694, neixia al Piemont, Paolo Francesco Danei. Als 19 anys, després d'haver escoltat un sermó, sentí un fervor intern que ell mateix qualificà de "conversió". Per tal de lluitar per Crist, s'allistà voluntàriament a l'exèrcit venecià reclutat per combatre els turcs, però es retirà quan comprengué que els combats a què ell estava cridat eren d'un altre ordre. Als vint-i-sis anys, rebé de mans del bisbe d'Alexandria l'hàbit negre de la penitència i escrigué la regla d'allò que havia de ser la seva congregació.

Guanyà per la seva causa el seu germà Joan, i ambdós es retiraren al mont Argentario (Ortobello) per tal de portar-hi vida eremítica, que interrompien els dies de festa, quan baixaven als pobles, a predicar-hi; predicaven especialment la passió de Nostre Senyor. El papa Benet XIII els donà permís per instituir la projectada congregació i personalment els ordenà sacerdots. Els primers passionistes combinaven la vida retirada amb l'activitat apostòlica.

Pau esdevingué amic dels papes. Climent XIV l'anomenava "il mio babbo", i aquests li aprovaren la

regla, mitigada però, perquè de primer era molt rigorosa.

Del breu resum biogràfic del fundador dels passionistes i conseqüentment de les confraries de Passió, es pot conèixer clarament l'esperit de Sant Pau de Creu, el defineix en l'article 7 del nostre reglament: "Segons tradició de l'ordre, la Verge dolorosa intuï al fundador la creació d'una congregació que porti pertètuament dol de la mort del seu diví Fill, els seus membres portaran l'hàbit igual amb què Ella s'aparegué, i així recordaran als fidels tot el que el seu Fill sofrí per ells".

Per això els confreres han d'estimar i venerar —són paraules del sant— a Crist crucificat amb el màxim efecte del cor, desitjant preferentment participar de la seva Passió santíssima amb l'objecte de revestir-se de les seves virtuts i aconseguir la vida eterna.

Afegint a l'article 8: "Més aquest fi primordial no exclou altres obres per utilitat de l'Església".

LA JUNTA DE LA CONFRARIA

OPTICA *Artiles*
GABINETE AUDITIVO

Pl. Marqués de Camps, 14 · Tel. 20 39 21

17001 GIRONA

HIERROS PUIG

EDUARDO PUIG, S. A.
Casa Fundada en 1869

C/. Barcelona, 180 - Teléf. *20 66 00
FAX 20 47 19

17001 GIRONA

La Confraria de la Mare de Déu dels Dolors

El papa Martí Vè, per mitjà de la Butlla "Sedis Apostolicae Providencia", amb data 17 d'abril de 1424, donà la regla per la qual es regiria la confraria que tenia per objecte el culte i la contemplació dels Dolors de la Verge Maria, encomanant-ne l'organització i direcció a l'ordre dels Servites.

A l'any 1607, el papa Pau Vè, amb un breu pontifici, donava noves disposicions, entre altres, la concessió al prior general de l'ordre esmentada, la facultat d'eregir i d'agregar a la seva ordre, la Confraria de la Verge dels Dolors, fent a l'hora participant els confreres, dels béns espirituals dels seus religiosos.

L'ordre dels Servents de Maria, coneguts també per Servites, té els orígens vers l'any 1233, en què set nobles florentins, desitjosos de viure un estat de perfecció, es retiraren al mont Senario de Florència lliurant-se a una vida d'oració, culte, penitència i meditació de la Passió de Jesús i dels Dolors de la seva mare al peu de la creu. Escolliren per norma la regla de Sant Agustí, amb unes constitucions addients, redacta-

des per Sant Pere de Verona, de l'ordre de Predicadors.

Aqueixa nova ordre, ben promptament s'estengué a Itàlia i poc després per tota l'Església.

Pel que es refereix al nostre País, Barcelona comptà amb el convent

de Nostra Senyora del Bon Succés. Al nostre Bisbat, tenien dos convents, Empúries i Banyoles. La presència dels Servites, a casa nostra, donà com a fruit la difusió i propagació de la devoció a la Verge en els seus dolors, que tant arrelà. Ho prova clarament el fet

construccions cayba s.a.

C/. JOAN MARAGALL, 47 y 49 - TEL. 20 29 72 - 17002 GIRONA

ARMERIA :-: ESPORTS
GIRONA

Armes i Municions

Caça :-: Pesca :-: Esports

Sta, Clara, 46 - Tel, 20 29 42

17001 - GIRONA

que encara avui a la majoria de les nostres parròquies, fins a les més petites, gairebé a totes hom pot trobar-hi un altar dedicat a la Dolorosa i l'altre a la Verge del Roser. En d'altres ocasions, ja s'ha explicat que l'origen de la confraria a Girona fou conseqüència d'una missió predicada pels pares Servites, circumstància que es dona també en altres localitats, com són Figueres, Olot, la Bisbal, Santa Coloma de Farners, Blanes, Hostalric, Besalú, Camprodon, Banyoles, Palafrugell, Torroella de Montgrí, Castelló d'Empúries, Peralada i algunes més que no podem esmentar per desconèixer el nom.

No és cap exageració pensar amb quina unció un pare Servita s'adreçaria als seus oients dient-los-hi: Sant Joan en el cap. 10 vts. 26 i 27 del seu evangeli, ell que en fou testimoni fefaent, escrigué: "Jesús doncs, veient la mare allí prop el deixeble que estimava, diu a la mare: 'Dona, heus aquí el vostre fill'. Després diu al deixeble: 'Heus aquí la teva mare'; I d'aquella hora ençà, la prengué el deixeble a casa seva".

No hi ha dubte que és l'escena més dolça i cara a tot cor cristià, imatge sempre present a tota llar de fidels.

Una de les més cares creences pels cristians és veure en sant Joan, donat com a fill per Jesús a la seva mare, el representant de tots els fidels als quals els fou donat des de llavors la Verge per mare.

JOAN DE PUIG i ROCA,
secretari de la confraria

HOTEL
PENINSULAR

*Carrer Nou, 1-3
TEL. 20 38 00 FAX 21 04 92
17001 GIRONA / SPAIN*

PASTISSERIA - BOMBONERIA

**Torn
Montserrat**

Calderers, 13 - Tel. 20 24 34
Sèquia, 24 - Tel. 21 10 22
Rutlla, 151 - Tel. 21 13 91
GIRONA

Confraria del Silenci

Eregida canònicament a l'altar de la Puríssima de l'església del Sagrat Cor, per decret del Senyor Bisbe, Dr. Cartaña, de 16 d'octubre de 1947, està integrada dins la secció de Pietat de les congregacions marianes agregades a la Prima primària de Roma.

La seva finalitat és fonamentar entre els congregants l'esperit de penitència i mortificació, incrementar l'amor a la Verge Maria corredeptora del llinatge humà.

Fou una de les grans obres del tan recordat P. Ramon Palau Rodamians.

Les Congregacions Marianes compten molts anys a la nostra Ciutat. S'instal·laren primàriament a l'oratori que els pares Jesuïtes tenien a la que fou Casa Prim, de Bordils, coneguda antigament, i en l'actualitat per Fontana d'Or. Degut al reduït espai de la capella, demanaren a la junta de la Confraria de la Mare de Déu dels Dolors, la possibilitat de poder practicar els seus cultes a l'església propietat d'aquesta.

La petició fou atesa i ben acollida i d'ençà del dia 17 de novembre de 1894, fins al 1901, en què es concedí als pares Jesuïtes la regència

del temple expiatori del Sagrat Cor de Jesús, els congregants estaven acollits a l'església dels Dolors.

El Silenci, erigit en confraria, concorregué a la processó del Sant Enterrament, acompanyant el pas que representa el trobament de Jesús amb la seva mare pel camí del calvari. Les dues imatges, el Natzaret portant la creu, i Maria, són obra de l'artista de Calella de la Costa, senyor Jaume Martorell.

D'uns anys ençà, l'enyorem, ara

convenientment restaurat el pas, es troba juntament amb tots els altres pertanyents a les altres confraries germanes, a l'Església dels Dolors, entorn de Maria, que és la Mare de totes les confraries, i que anys enrera havia acollit també a les congregacions marianes, i si a Déu plau, el Divendres Sant, tornarà a la processó del Sant Enterrament, en el lloc que seguint la història de la Passió li correspon.

LA JUNTA DE LA CONFRARIA

Perdura en el temps

Quan mirem enrera veiem en el temps, que des de ja fa molts anys, tenim arraigada a Girona, la Confraria del Sant Sepulcre.

La mentalitat de tots, amb aquest pas del temps, ha anat canviant, així com canvien la majoria de les mentalitats i la major part de les ideologies, però, veus ací que a la nostra ciutat hi ha coses entranyables, tals com la nostra Confraria, que si malgrat canvien els pensaments i les actituds de moltes persones, el sentiment vers una tradició que comporta una voluntat de compliment i unes certes obligacions, segueix endavant.

No podem dir que els nostres confreres prefereixin unes vacances al fet de la participació activa a la processó de Girona, sinó ben al contrari, hi ha homes i joves compromesos a fer possible una realitat tan nostra com aquesta processó de la Setmana Santa, a la nit del divendres.

Vinculada, com sabeu, a l'Ordre de Cavalleria del Sant Sepulcre de Jerusalem, la Confraria del Sant Sepulcre és una prova palesa que a Girona hi ha més sentiment que el d'una simple tradició.

Sempre prop de vostè.

A Hipercor treballem dia
i nit per a vostè.
Acostant-li diàriament,
des dels seus llocs d'origen,
els productes més frescos.
Seleccionant, entre primeres
marques, els més bons articles,
perquè tingui sempre
a l'abast el bo i millor i
al més bon preu.
I oferint-li, també,
el Servei més complet
perquè les seves compres
siguin fàcils i còmodes.

Centre Comercial
G GIROCENTRE
Correr de Barcelona, 106-110, Girona.

Hi ha una adhesió, la de dos-cents confreres que acompanyen orgullosos els passos: el del Sant Sepulcre i el dels Perfums.

Davant d'una societat mutativa de valors, idealismes, combregar amb fermesa amb tota la convicció que això reporta és significatiu. Pensar que una munió de cors es troben disposats a donar un suport gratuït i fer possible una meditació en grup, posant relleu, pels nostres

carrers, a la mateixa Passió i Mort de Crist, és ben confortador.

Sóm conscients que l'home, a més de la Fe necessita signes sensibles que continuïn abrandant-la. Sóm carn i ossos i necessitem que els ulls portin imatges al nostre interior. En aquests dies de recolliment espiritual, la comunitat a la que ara jo represento, i tots els confreres, volem ésser instruments i ajudar-nos mútuament a no abandonar la nostra

Setmana Santa, donant-li la força que mereix per parlar, amb la seva processó de Girona, d'una manera individual, sensible i ben entesa, a aquesta societat que intenta prescindir d'allò que ha estat, és i serà, sempre una forma de respirar per l'esperit i per la ideologia dels cristians de tota la vida i dels gironins en particular.

GIRONA, SETMANA SANTA 1990

Horari de les celebracions de Set

Presideix les celebracions el Sr. bisbe de la diòcesi, monsenyor Jaume Camprodon i Rovira.

La Capella Polifònica de Girona, actuarà en les funcions del Diumenge de Rams, Dijous i Divendres Sant.

DIUMENGE DE RAMS

Imitem el poble que aclamava Jesús i caminem en pau, mentre esperem la tornada gloriosa del Senyor.

11 del matí: a la porta dels Apòstols, benedicció de palmes i rams. Tot seguit comença la PROCESÓ: plaça dels Apòstols i entrada per la porta principal. Celebració de l'Eucaristia. Lectura de la Passió del Senyor.

DILLUNS SANT

9 del matí: litúrgia de les hores i missa conventual.

DIMARTS SANT

9 del matí: litúrgia de les hores i missa conventual.

5 de la tarda: missa crismal. Celebració comunitària sacerdotal de l'Any Sant de la Redempció. Benedicció dels sants olis. Commemoració diocesana jubilar de les ordenacions sacerdotals dels anys 1934-1959.

DIMECRES SANT

9 del matí: litúrgia de les hores i missa conventual.

mana Santa

DIJOUS SANT

Avui celebrem aquella Cena sacratíssima, en la qual Crist, abans de lliurar-se a la mort, confià a la seva Església el sacrifici nou i perenne, convit del seu amor.

10 del matí: litúrgia de les hores.

7 de la tarda: missa vespertina de la Cena del Senyor. Lavatori dels peus. Trasllat del Santíssim Sacrament.

DIVENDRES SANT

Per la sang que Jesucrist, Déu volgué reconciliar-se amb tot l'univers, posant la pau en tot el que hi ha tant a la terra com al cel.

10 del matí: litúrgia de les hores.

5 de la tarda: celebració de la Passió del Senyor, Passió del Nostre Senyor Jesucrist segons Sant Joan. Pregària universal.

Adoració de la Santa Creu, Comunió.

10 del vespre: processó del Sant Enterrament, (organitzada per la Junta de Confraries). Benedicció final pel Sr. bisbe.

Itinerari de la Processó: Catedral, Sobreportes, pl. Sant Feliu, Ballesteries, Cort Reial, Ciutadans, pl. del Vi, Pont de Pedra, carrer Nou, Fontanilles, av. Sant Francesc, pl. Catalunya, baixada pont de Pedra, pl. del Vi, Ciutadans,, pl. de l'Oli, Cort Reial, Ballesteries, Pujada Sant Fèlix, pl. Catedral.

DISSABTE SANT

11 del matí: litúrgia de les hores.

11 del vespre: aquesta és la nit en què Crist, trencant els lligams de la mort, ha ressuscitat victoriós. Vetlla pasqual. Benedicció del foc i preparació del ciri, al claustre. Processó. Anunci de la Pasqua. Litúrgia de la Paraula. Benedicció de l'aigua. Renovació de les promeses del Baptisme. Eucaristia.

DIUMENGE DE PASQUA DE RESURRECCIÓ

11 del matí: missa del dia, concelebrada. Benedicció papal.

CRIST HA RESSUSCITAT. ALLELUIA, ALLELUIA!

IN MEMORIAM

L'any passat transmutaren la seva vida terrena per l'eterna, Josep M. Amich i López, de la Confraria del Silenci, Narcís Omedes i Colomer, de la Confraria de Jesús Crucificat i Manuel Ibars i Roqueta, de l'Arxi-confraria de la Puríssima Sang.

Els tres havien format part de la Junta de Confraries.

El Senyor els haurà tingut en bon compte tot el seu esforç i treball. Nosaltres en servorem un esplèndid record.

**ELECTRICITAT
AIGUA
GAS
CALEFACCIÓ**

Carretera Mas Prat s/n
SANT GREGORI
Girona

Josep Pla

Tel.: 21 33 29 - 20 08 49

Àngel Vidal

Tel.: 42 83 74

Palahí

Arts Gràfiques, SC
Carrer Força, 24
Telèfon 20 26 92
Telefax 20 26 92
17004 Girona

O F F S E T
E S T A M P A C I Ó
R E L L E U
F O T O C O M P O S I C I Ó

Al peu de la cultura.

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

